

[Kirkegaard]

Alle skal lære meget, men ikke nødvendigvis lige meget og ikke nødvendigvis det samme.

Efter vores opfattelse blev enhedsskolen fra 1975 for meget enhed og for lidt skole. Man satte streg under midtergruppen og parentes omkring de bogligt bedst udrustede. Det viste sig nu i øvrigt, at denne sidste gruppe klarede sig ganske godt alligevel. Omkostningerne ved 1975-loven er blevet båret af den bogligt svage elevgruppe; det har talrige undersøgelser bekræftet. Dette sørgelige resultat skyldes nu ikke kun enhedsskolens struktur, men også, at kravene blev mere udflydende, at disciplinen blev mere svækket. Sådanne tilstande synes især at gå ud over elever, der ikke får tilstrækkelig støtte hjemmefra. Børn fra uddannelsesstærke hjem rammes ikke i samme grad.

Socialdemokratiet spørger, hvad vi skal gøre for at gøre folkeskolen mere tidssvarende. Det gør vi nu ikke ved at gøre folkeskolen til en døgnflue. Det gør vi ikke ved at jage de sidste nye pædagogiske modeluner. De kan måske være rigtige, men det er jo alligevel kun overfladen. Derfor består opgaven ikke så meget i at gøre folkeskolen tidsvarende, snarere at gøre den mere tidløs. Påklædningen, det ydre, kan vi altid skifte ud, men vi skal sørge for, at grundlaget er i orden, og vi glæder os meget til de kommende måneders debat om dette centrale spørgsmål.

Hanne Severinsen (V):

Jeg synes, at i den her debat er der grund til at understrege, at vi faktisk har en ganske god skole. Den OECD-rapport, ministeren nævnte, er et eksempel på, at hvis vi sammenligner os med andre lande, konstaterer vi, at det ikke står særlig dårligt til.

Når jeg starter med at understrege det, er det, fordi der i den senere tid har været en tendens til, at man har talt om krise i skolen og krise blandt elever og lærere, og det skulle nemlig skabe en modløshed og en håbløshed, som der ikke er grundlag for. I stedet synes jeg, vi skulle understrege, hvad vi er gode til, og hvad vi kunne blive bedre til. Vi skal også anerkende, at der foregår et vældigt udviklingsarbejde rundt omkring på vore skoler. Det, som er opgaven, er at stimulere det udviklingsarbejde og sikre, at det fortsætter med at gro nedefra.

Man skal passe meget på med at tro, at man kun kan løse problemer med nye regler og nye strukturer. Det, der er brug for, er forenkling og større bevægelsesfrihed. Det er det, der gør, at skolen virkelig kommer i gang med udviklingsarbejdet.

Det har vi set eksempler på i friskolerne. Det er derfor, de er så populære. Regeringen har bestræbt sig for at give folkeskolen de samme muligheder, som friskolerne har haft, og det har der været gode resultater med. De fleste ændringer, man har foreslået fra regeringens side, har gået på, at man skulle skaffe skolen nye muligheder, ikke flere regler. Det gælder indskolingsordningen, det gælder det friere skolevalg, det gælder 10. klassemulighederne og på en lang række andre områder.

Man skal også passe på med at tro, at det alene er et spørgsmål om øgede ressourcer til skolerne. I den forbindelse vil jeg godt pege på, at der ikke er tale om nedskæringer inden for skoleområdet, tværtimod. Hvis vi ser på lærerskematimeforbruget, ser vi, at det i de sidste 12 år er steget fra 1,73 pr. elev til 2,33. Det er dog en ganske pæn stigning. Det har desværre ikke betydet, at eleverne har fået flere timer, for det er først og fremmest gået til specialundervisning, nedsættelse af klassekvotienter og timerreduktioner. Det kan være meget godt alt sammen, men vi vil opfordre kommuner og skoler til at lægge vægt på, at fremtidige forbedringer kommer til at betyde, at den almindelige skoledag får flere timer.

Som ministeren lige har redegjort for det, bestræber regeringen sig for i de kommende år i høj grad at styrke målsætningen i de enkelte fag og går også i gang med en debat om skolens formålsparagraf. Det er en vigtig opgave at undervise, for vi skal på den måde blive i stand til at klare fremtidens udfordringer, så alle kan være med til at forme fremtiden. Der har vi brug for åndelig bagage og kulturelle værdier, men det siger formålsparagraffen ikke nok om. Vi har brug for en debat om, hvad det egentlig er, vi vil med skolen, og hvordan vi får styrket de åndelige værdier, som vi alle bliver nødt til at lægge meget vægt på.

Da regeringen trådte til, herskede der overalt i samfundet, også i skolen og især blandt lærerne, en udpræget teknologiangst. Derfor var det en vigtig opgave, da regerin-